

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická
Katedra občanského práva

P o s u d e k

vedoucí diplomové práce

Téma práce: **Nová tvrzení a nové důkazy v odvolacím řízení**
Autor: Petr Burgr
Vedoucí diplomové práce: JUDr. Blanka Kapitánová
Oponent diplomové práce: JUDr. Miloslava Wiplingerová, Ph.D., LL.A.

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze 2. 8. 2011 dne kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly 0%.

Diplomovou prací se ověřují schopnosti studenta využít vědomosti získané během studia, řešit problematiku související se studovaným oborem a zpracovat dosažené výsledky a závěry v předepsané písemné podobě (vyhláška děkana FPR č. 44D/2017 o bakalářských a diplomových pracích, ze dne 9. 10. 2017).

Z hlediska obsahové záměru, naplnění zadání a věcného zpracování:

Odborný text je rozdělen do čtyř kapitol, Úvodu a Závěru, následuje Resumé v anglickém jazyce.

V Úvodu autor předeslal, že cílem práce je pochopení důležitosti zásady koncentrace řízení, poznání jejího vývoje na našem území.

Podle Úvodu práce se diplomant v první kapitole zabývá historickým vývojem koncentrace řízení, druhá kapitola obsahuje popis koncentrace řízení po roce 1989. I přesto, že autor v Úvodu uvádí, že třetí kapitola pojednává o odvolacím řízení, podle Obsahu/obsahu práce se v této části zabývá koncentrací řízení a zásadami s ní souvisejícími. Až v kapitole čtvrté autor pojednává obecně o odvolacím řízení a v kapitole páté o zásadě koncentrace promítající se do odvolacího řízení. V souvislosti s tímto pojetím práce autor zdůraznil, že jej zajímala otázka vztahu vyloučení soudce a zásady zákonného soudce ve spojitosti s tím, zda se jedná z hlediska koncentrace řízení o novou skutečnost. Dále si položil otázku, „*co se stane, když soud prvního stupně přihlédne ke skutečnostem, ke kterým přihlédnout neměl, anebo naopak, nepřihlédl k takovým skutečnostem, které jsou důležité pro rozhodnutí ve věci*“, a „*zda je omezení uvádění novot v odvolacím řízení zásahem do práv člověka nebo je takové omezení v souladu se zachováním rychlosti a hospodárnosti řízení*“. Ke škodě práce je, že na takto vymezenou problematiku v rámci zvoleného tématu autor nepřinesl odpověď ani v Závěru své práce, ani se touto problematikou systémově v textu nezabýval. V Závěru práce se naopak zabývá věcným záměrem rekonstrukce občanského soudního řádu, ale činí tak bez kontinuity k předchozímu pojetí práce. Jinak však diplomant nastavený obsahový záměr v zásadě zdařile zpracoval.

Kladem práce je zřejmá schopnost autora pracovat s odborným textem nikoliv jen kompilativním způsobem, ale s akcentem na vlastní názor, byť ne vždy pregnantně vyjádřeným. V této souvislosti příkladmo poukazuji na stranu 18, kde je uvedeno, že „*přípravné řízení, na rozdíl od prvního jednání ve věci, nekončí meritorním rozhodnutím (vyjma schválení smíru)*“. Opomíjí tedy zákonnou možnost vydání rozsudku pro uznání (za splnění zákonných předpokladů).

Na straně 21 autor například uvádí, že „*důležitý je okamžik, kdy koncentrace nastane. Ten musí být dán objektivně. Koncentrace tak nastává nejpozději dokazováním, protože v tomto okamžiku už musí být zřejmé, které skutečnosti jsou nesporné a které jsou mezi účastníky sporné*“, a činí tak s odkazem na publikaci JIRSA, J. a kolektiv, *Občanské soudní řízení (soudcovský komentář), Kniha II. § 79-180 občanského soudního řádu. Vydání druhé, doplněné a upravené. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s. 2016, str. 272*. Nepolemizují se správností odkazu na komentářovou literaturu ani s přesností citace. Posuzují však práci diplomanta, nikoliv autora komentářové literatury, proto ráda vyslechnu argumentaci

diplomanta k jeho tvrzení, že „*Koncentrace **nastává** nejpozději zahájením dokazování, protože v ten okamžik už musí být bezpečně uzavřeno, jaké jsou nesporné rozhodné skutečnosti a které nesporné nejsou, a tedy se budou dokazovat*“.

Stejně tak na straně 49 je uvedeno, že za nové skutečnosti „*považujeme ty, které účastník neuvedl v řízení před soudem prvního stupně nebo nevyšly v průběhu takového řízení najevo jinou cestou. Pokud vyšly najevo a jsou odvolatelem uplatňovány i v odvolání, děje se tak důvodně, jelikož jde o tzv. novoty*“. I v této části očekávám autorovo vysvětlení jeho konstatace „*Pokud vyšly najevo a jsou odvolatelem uplatňovány i v odvolání, děje se tak důvodně, jelikož jde o tzv. novoty*“. Vysvětlení očekávám se zřetelem k předchozí větě, kde uvádí „*(...) za nové skutečnosti považujeme ty, které účastník nebo (...) neuvedl v řízení před soudem prvního stupně nebo nevyšly v průběhu takového řízení najevo jinou cestou*“.

Jisté nepochopení legislativní úpravy je například zřejmé z textu na straně 44, kde s odkazem na uvedenou publikaci Svoboda, K.: *Přehled judikatury. Poučovací povinnost soudu a koncentrace řízení. Praha. ASPI, a.s., 2009, s. 59* seznamuje diplomant čtenáře s názorem autora v tom směru, že „*(...) odvolací soud musí rozhodné důkazy sám zopakovat, jestliže má dojít ke změně skutkového stavu v důsledku odchylného hodnocení důkazů, jinak by se jednalo o vadu řízení*“. Diplomant vzápětí vyslovuje s tímto názorem nesouhlas a uvádí, „*(...) zde bych si dovolil nesouhlasit se Svobodou, jelikož opětovné provedení výslechu svědka nebo účastníka řízení už nemusí mít předpokládaný efekt z toho důvodu, že časem sami svědci zapomenou, jak se přesně zkoumaná skutečnost odehrála nebo co přesně vypověděli, a proto soudce nemá v každém případě možnost spatřit chování svědků či účastníků v průběhu výpovědi*“. V tomto případě se však nejedná o názor toho kterého autora, se kterým lze/nelze souhlasit, ale o legislativní úpravu provedenou v § 213 odst. 2, věta za středníkem o.s.ř., kterou tedy nezbyvá než jen respektovat.

Z hlediska věcného zpracování bych uzavřela, že autor téma zpracoval prostřednictvím komparativní metody se snahou o vyjádření vlastního názoru s jistými nepřesnostmi a nedostatky, na něž bylo příkladmo v posudku poukázáno, nicméně nezůstal jen u popisného způsobu zpracování tohoto odborného textu.

Struktura práce:

Práce jako taková je podle mého názoru logicky a přehledně členěna, drobnou vadou v tomto směru je samotný Obsah, který je graficky méně přehledný (př. 4.2.1.; 4.3.1). Navíc práce

neobsahuje seznam zkratk a v textu někdy diplomant uvádí za paragrafem „o.s.ř.“, v některých částech číslo paragrafu označuje bez uvedení zákonné zkratky (§).

Z hlediska požadavků na rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii:

Rozsah práce splňuje požadavky kladené na práci tohoto druhu vyhláškou děkana č. 44D/2017 ze dne 9. 10. 2017. Autor dodržoval citační normy, práce splňuje i požadavky formálního charakteru včetně odkazů na zdroje. Diplomant čerpal z hlediska způsobu zvoleného zpracování z dostatečného množství pramenů.

Lze z mého hlediska uzavřít, že student svojí prací prokázal schopnost využít vědomosti získané během studia, řešit problematiku související se studovaným oborem a zpracovat dosažené výsledky a závěry v předepsané písemné podobě.

Práci **doporučuji** k obhajobě, návrh na klasifikaci je odvislý od argumentace názorů diplomanta vyjádřených v obsahu práce.

V Praze dne 10. května 2019

JUDr. Blanka Kapitánová